

[Kirkeministeren]

ind i det her, Kirkeministeriet vil som sagt, de kirkelige organisationer vil, men det vil vist være en lidt uvant situation, at et ministerium, i dette tilfælde altså Kirkeministeriet, sætter sig i spidsen for en kampagne. Så vi giver vores små bidrag, men vi organiserer ikke menighedsrådsvalget, og det tror jeg også folkekirken er tjent med.

Hanne Andersen (S):

Jeg tror, at kirkeministeren har misforstået mig, eller også har jeg udtrykt mig meget lidt tydeligt. Jeg sagde, at jeg var tilfreds med, at præsterne skulle udøve deres stemmeret dér, hvor de boede, og jeg gik også ud fra, at det var hovedreglen, at præsterne boede i det sogn, hvor de arbejdede, og derfor tror jeg ikke, problemet er stort.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg tror, kirkeministeren har misforstået mig. Selvfølgelig spurgte jeg, om Kirkeministeriet havde disse planer, men om det er Kirkeministeriet, Statens Informationstjeneste eller de kirkelige organisationer, er jeg sådan set bevidstløst ligeglad med, bare der bliver foretaget en landskampagne. Om det så er den ene eller den anden, der står bag, er jeg fuldstændig lidenskabsløs over for, men der må gøres et eller andet for at gøre borgerne opmærksom på, at der er menighedsrådsvalg den og den dag i de og de sogne.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I modsætning til hr. Poul Nødgaard er jeg absolut ikke bedøvende ligeglad med, hvem der foretager sig hvad i den danske folkekirke. Jeg er tværtimod meget tilfreds med ministerens bemærkninger om, hvem der skal foretage hvad i anledning af valg til menighedsrådet.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg synes, det er rimeligt i debatten her at gøre den bemærkning, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer er, om jeg så må kalde det, interesseorganisationen, som varetager den oplysningskampagne, det var vist noget i den retning, hr. Poul Nødgaard kaldte det, og det er da rimeligt, at netop Landsforeningen påtager sig en sådan opgave.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Større reklamefrihed for lokalradio og -tv).

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 29/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed har til formål, siger forslagsstillerne, at forbedre økonomien i lokal-tv og lokalradio.

Hvis man skal sige det meget kort, er det regeringens opfattelse, at dette er at tage to elementer ud af det samlede mediebillede. Hvis vi nu tager lokal-tv og lokalradio ud af den samlede mediediskussion, mener jeg, vi gør os selv en bjørnetjeneste; jeg mener for resten også, at vi gør lokalradio og lokal-tv en bjørnetjeneste. Det, som er Folketingets opgave, er at prøve at anskue de mediepolitiske og i dette tilfælde altså de elektroniske mediepolitiske problemer i sammenhæng.

Meget kort må jeg sige om lokal-tv, at man altså her tilstræber en parallelisering til TV 2 ved at udvide reklametiden, sådan at den kommer op på det, som TV 2 i dag disponerer over. Der åbnes for mere end én reklameblok, der lægges et loft på 10 pct. af sendetiden, men bindingen til mængden af lokalstof foreslås altså afskaffet. Det er min opfattelse, at forslagsstillerne her i højere grad end godt og ri-

[Kommunikationsministeren]

meligt er fokuserer på forholdet til TV 2 og som sådan på en simpel konkurrence om nogle reklamekroner, og det mener jeg faktisk er at forenkle forholdene.

Det er klart, at regeringen, og jeg tror også Folketinget, vedkender sig et ansvar for, at TV 2's finansieringsgrundlag ikke undergraves, og den problemstilling er, som alle vil vide, blevet yderligere aktualiseret. Derfor mener jeg, at det for tv's vedkommende gælder om at få lavet en sammenhængende løsning. Det arbejder jeg på i øjeblikket, og jeg forhandler med de partier, der står bag licens- og reklameforliget for 1991, 1992 og 1993, med henblik på at finde en ordning, som kan bringe TV 2 ud af de øjeblikkelige økonomiske problemer. Jeg tør ikke sige, hvordan forhandlingerne ender, men jeg tør sige, at de forløber fornuftigt. Derfor må jeg på regeringens vegne afvise, at man nu pludselig skulle tage lokalproblematikken ud og gøre den til genstand for en særlig behandling.

Efter de bemærkninger, som vedrører lokalradio, går forslaget ud på at sætte den lovlige reklameandel op fra de nuværende 10 pct. til 15 pct., og jeg tror faktisk, at lokalradioerne vil være famlende over for, hvad de skal bruge denne reklametid til.

Man har i de senere dage kunne læse i dagspressen, at der nu er tale om en øget reklamestrøm både til lokalradio og til lokal-tv, og jeg vil i hvert fald meget bede om, at vi i Folketinget anskuer tingene i sammenhæng, og derfor bliver jeg nødt til at tilråde Folketinget at afvise det foreliggende forslag.

Helge Mortensen (S):

Socialdemokratiet er enig med kommunikationsministeren i, at spørgsmålet om reklamer i lokal-tv og lokalradio bør ansues i sammenhæng med de øvrige mediepolitiske problemstillinger, som vi i april måned var med til at sætte dagsorden for på rådslagningsdagen om mediepolitikken. Jeg erfarer, at et forslag er undervejs, idet reklamedelen kun er én del af den problematik.

Socialdemokratiet har den opfattelse, at man trænger til en revision på en række andre områder, også på lokalmedieområdet, bl.a. i forhold til netværksproblematikken, inden vi kan tage stilling til reklamespørgsmålet.

Jeg vil også gerne tilkendegive, at vi faktisk mener, at det må være muligt at finde nogle fælles reklameregler, som dækker de elektroniske medier, hvad enten det er TV 2, lokalradio eller lokal-tv.

Vi afviser altså på dette grundlag at tage stilling til reklamerne, men vi vil diskutere det i sammenhæng med det oplæg til en gennemgribende revision af loven, som kommer senere.

Der er et sted i bemærkningerne, jeg har hæftet mig ved. Der står i første spalte nederst, at dette forslag ikke tager stilling til eller søger at ændre ved reglerne om Koda- og Gramex-gifterne. Det var en skam, det kunne jeg ellers godt have tænkt mig et spørgsmål om, men nu kan jeg benytte lejligheden til at rejse spørgsmålet, idet kommunikationsministeren i forbindelse med afskaffelse af Lokalradiofonden gav et løfte om at tale med kulturministeren om ændringer i den måde, som Koda-Gramex praktiseres på, og da nu både kulturministeren og kommunikationsministeren er til stede, vil jeg gerne spørge: Hvordan går det med de drøftelser? Hvordan går det med en ændring af reglerne på dette område?

Jens Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi tager afstand fra det lovforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat.

Jeg har megen sympati med tanker og politiske bestræbelser, som kan føre til en liberalisering af reklamemængden i både lokal-tv og i lokalradio, men jeg synes, det er meget væsentligt, at vi, når vi sidder med en lang række forskellige knapper foran os – det kan være Danmarks Radio, men i denne her forbindelse især TV 2 og regional-tv – ikke bare vælger én knap ud og begynder at skruer på den, så fejljusterer vi sandsynligvis det hele. Jeg er helt enig i de tanker, der har været fremført både af ministeren og af hr. Helge Mortensen om, at man skal tilstræbe en samlet, overordnet planlægning og politisk lovgivning på disse områder.

Jeg kunne da i den forbindelse have lyst til at nævne tre elementer:

Det første element er, at når der i bemærkningerne står, at TV 2 nu har haft tid nok til at skabe sig sit reklamemæssige grundlag, så kan man da i allerhøjeste grad diskutere det. Det kommer netop an på, hvilke reklameregler vi i det overordnede perspektiv ønsker at give, men det er ikke det, der skal forhandles her.

[Jens Jørgensen]

Det andet element er spørgsmålet om regional-tv's seertal, der – stadig væk efter hukommelsen – påstås at være dalende. Det må vist være en tilsnigelse, for hvis man direkte kigger på de tal, man kan få fra P&T, der dækker de første ni måneder af 1991, har det hele vejen igennem været stigende.

Det sidste element, jeg godt vil nævne, er, at jeg er enig med hr. Helge Mortensen og ministeren, som tog det op først, i, at lokalradioernes økonomiske problemer ikke bliver løst ved, at vi med ét hug giver en liberalisering på reklamesiden. Dér, hvor vi direkte skal ind, og det vil jeg meget gerne give tilsagn om at arbejde for i det samlede lovkompleks, er vedrørende de Koda- og Gramexafgifter, der betales, for det er i virkeligheden dér, det økonomiske problem ligger for masser af lokalradioer i Danmark.

Derfor er min afsluttende replik i denne forbindelse, at jeg synes, at liberalisering er en god ting, men at vi skal passé på ikke i dansk lovgivning at tage det enkelte element ud, men se det samlet og få en helhedsløsning, så vi ikke skal have fremsat lovforslag efter lovforslag i de næste mange år.

Helge Sander (V):

Venstres folketingsgruppe har ikke svært ved at følge intentionerne i Fremskridtspartiets forslag om større reklamefrihed i lokalmedierne. Vi synes imidlertid ikke, at tidspunktet er særlig velvalgt, hvis man vel at mærke ønsker at få tankerne fremmet.

Som alle, også Fremskridtspartiet, ved, er regeringen på vej med et større og mere omfattende lovforslag på medieområdet, og alle ved også, at Venstre som regeringsparti naturligvis ikke kan deltage i at fremme et sådant lovforslag, så vi bliver nødt til at afvise det, men vi vil ikke afvise at drøfte indholdet af Fremskridtspartiets forslag i forbindelse med kommunikationsministerens lovforslag, som fremsættes senere i denne samling.

Vi synes også, at lokalmedierne er et vigtigt instrument i hele det mediebillede, som tegner sig, og som til stadighed udvikler sig. Derfor vil jeg også meget gerne fastholde det, som jeg tror der blev givet tilsagn om meget bredt i forbindelse med Lokalradiofondens nedlæggelse, nemlig at vi vil prøve at se på de udgifter, som man har på de forskellige lokalradiostationer.

Der er allerede blevet nævnt både Koda og Gramex, hvad der er særdeles relevant, men vi har også undervejs drøftet de udgifter, som man har i forbindelse med den tekniske del af virksomheden, og det er også en af de ting, som vi vil se på.

Lad os få dette arbejde tilendebragt samtidig med, at vi får kommunikationsministerens lovforslag på bordet, således at vi kan tage det hele under ét. Heri er jeg ganske enig med de tidligere talere.

Pernille Frahm (SF):

Da man i sin tid tillod reklamer i lokalradio og -tv, troede man, at det var danaidernes bundløse kar, man havde fundet. Her var så rigeligt med penge, at det bare var et spørgsmål om at øse op.

Nu befinder vi os så åbenbart, i hvert fald efter nogles mening, i en periode, hvor det ikke bare er et spørgsmål om at øse op, men også et spørgsmål om størrelsen på øser.

Hvornår begynder man mon at fatte, at det ikke er noget bundløst kar, at der kun er det beløb, forskellige virksomheder har besluttet at afsætte til formålet, og at det er forbrugerne og altid forbrugerne, der kommer til at betale?

SF kan ikke støtte lempelsen af muligheden for reklamefinansiering af lokal-tv og -radio. Ønsker man ligesom SF bedre muligheder for finansiering af lokal-tv og i øvrigt også -radio, skulle man ikke have været så hurtig, da man nedlagde Lokalradiofonden, men sørget for, at der var en alternativ finansieringsmulighed for dette område. Det vil vi til gengæld gerne arbejde for.

I øvrigt er jeg enig med nogle af de foregående talere i, at dette område skal ses i sammenhæng med hele medieområdet.

Michael Kock (FP):

Nærværende forslag tilsiger konkret, at lokale tv-stationer får udvidet deres maksimale daglige reklametid fra 5 minutter til 20 minutter, samt at lokale radiostationer får udvidet deres maksimale reklametid fra 10 pct. til 15 pct. af sendetiden.

TV 2 har fået udvidet sin reklametid fra 15 minutter til 27 minutter på godt 2 år. Vi finder det nu rimeligt og på tide at udvide rammerne for de lokale stationers reklametid.

[Michael Kock]

Lokale stationers ret til at sende reklamer er mere end et spørgsmål om handlefrihed og indtægtsmuligheder. Det er også i høj grad et spørgsmål om vores kulturelle udvikling. De største meningsdannere i Danmark er de effektfulde elektroniske medier, som er suverænt domineret af de statsejede TV 1 og TV 2. Staten har derigennem en markant indflydelse på meningsdannelsen i Danmark, og de meninger styrer kulturlivet. Derved styrer staten også den kulturelle udvikling. Hertil kommer den store direkte indflydelse, staten har gennem sin støtte til udvalgte kulturpersoner og -aktiviteter.

Da private lokale radio- og tv-stationer i sin tid blev tilladt, skete det første lille digebrud på statens monopol på elektroniske medier. Det var en stor frihedssejr. Nu er spørgsmålet, om man også tør give de frie stationer mulighed for at få en reel indflydelse. Med begrænsninger i sendestyrke og begrænsninger i indtægtsmuligheder lever de lokale stationer en kummerlig tilværelse. Vi synes, at de mange positive frie initiativer rundt omkring i Danmark bør belønnes med den tillid og den anerkendelse, som de fortjener.

De lokale stationer skal have mulighed for at overleve, uden at det koster det offentlige en øre. Det kan gøres ved at liberalisere de begrænsninger, der er lagt for stationernes mulighed for at benytte sig af reklameindtægter. De mange lokale radio- og tv-stationer har fortjent den mulighed.

Reklamer er ikke i dag så bandlyst en finansieringskilde, som de var tidligere. Alligevel lægger man langt strammere bånd på de lokale stationers muligheder for at sælge reklamer, end man gør på statens eget TV 2. Denne forskelsbehandling er urimelig, specielt når den lokale stations meget mindre seergrundlag tages i betragtning. Tidligere har argumentet været, at man ønskede at beskytte TV 2 i en opstartfase. Tiden må siges at være løbet fra det argument i dag, hvor TV 2 på det nærmeste har overhalet TV 1 med hensyn til seertal.

Vi synes også, at angsten for, at TV 2 og TV 1 får konkurrence, er malplaceret. Dels appellerer de lokale stationer til andre former for annoncører end det landsdækkende TV 2, dels finder Fremskridtspartiet det kun sundt, at de lokale stationer får forbedret deres muligheder for at konkurrere med statsgiganterne TV 1 og TV 2.

Der er behov for alternative synspunkter. Fremskridtspartiet ønsker at styrke den lokale kulturs overlevelsesmuligheder med dette forslag. Nødvendigheden heraf er tiltaget med den øgede mulighed for at se diverse udenlandske programmer via parabolantenner og kabelnet. Vi så helst en fuldstændig ophævelse af begrænsningen i stationernes mulighed for at reklamere. Alle internationale erfaringer viser, at reklameniveauet af sig selv finder et naturligt leje. Det giver sig selv, at kommercielt drevne stationer ikke bare kan fylde deres programmer med reklamer. Reklameprisen står i forhold til antallet af kontakter, en annoncør kan opnå. Hvis stationens lyttere eller seere falder bort grundet på for mange reklamer, falder annoncørerne også bort.

Hvis nogle finder det her forslag for vidtgående, er vi til at forhandle med. Og hvis nogle finder, at der kan liberaliseres mere, er vi selvfølgelig også mere end villige til dét. Men det, jeg kan forstå af debatten og af kommunikationsministerens udtalelser, er, at det her skal Fremskridtspartiet egentlig ikke blande sig i. Man vil selv lave et mere omfattende forslag. I den forbindelse vil jeg gerne bede om at få en tilkendegivelse fra kommunikationsministerens side om, hvorvidt han er positivt eller negativt indstillet over for intentionerne i lovforslaget, der kort og godt er at give lokalradioerne friere indtjeningsmuligheder.

Duetoft (CD):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, har jeg fået lov til at være på turné i mit gamle stofområde. Og det er jo altid rart at være tilbage ved de gamle kendinge.

Også dette forslag er en gammel kending, som vi selvfølgelig kan støtte, men da vi kan se, at der ikke er noget flertal for det, inddrager vi naturligvis synspunkterne i de forhandlinger, der måtte komme om en generel lovgivning.

Jeg vil sige, at vi stadig væk ikke rigtig forstår argumentationen for alle de her grænser. I CD tror vi ikke på, at der er nogen fare ved at give reklamer fri. Vi er sikre på, at markedskræfterne klarer det. Vi tror, at lyttere og seere simpelt hen vil forsvinde fra de kanaler, der overdoserer med reklamer. Så vi kan ikke se, at der er nogen problemer.

Men da vi kan se, at der ikke er flertal for Fremskridtspartiets forslag, vil vi inddrage det

[Duetoft]

i den generelle lovgivning, som jeg håber kommer igennem forholdsvis hurtigt. Det ville være synd for lokal-tv- og -radiostationer, hvis de skulle gå hen og dø, mens de venter på, at man bliver enig om noget på nogle andre områder. Det ville være trist; ganske mange af dem har økonomiske problemer.

Som slutbemærkning vil jeg sige til hr. Jens Jørgensen, at jeg var meget fascineret af afslutningen og meget fascineret af den med, at man ikke skulle tage et enkelt element ud og beslutte det enkeltvis. Så vidt jeg husker, fik lokal-tv lov til at vente ganske længe på, at reklamerne blev indført, fordi man skulle sikre, at TV 2 kom godt i gang først. Hvis det ikke var at tage et enkelt element ud af helheden og redde det, så ved jeg ikke, hvad det var. Så det er en ny holdning, der i dag er kommet fra Det Konservative Folkeparti.

Men vi er meget positive over for Fremskridtspartiets lovforslag, og vi skal gøre, hvad vi kan, for at få det inddraget i de forhandlinger, der er om det videre arbejde.

Vibeke Grønbæk (RV):

Det Radikale Venstre er ikke tilhænger af, at Fremskridtspartiets lovforslag behandles uden sammenhæng med de kommende ændringer af lovgivningen vedrørende de elektroniske medier.

Jeg skal her henvise til Kulturudvalgets og kommunikationsministerens møde den 3. april 1991, hvor de lokale radio- og tv-nævns opgaver og kompetence blev drøftet.

Ministeren vil på dette og andre områder komme med et lovinitiativ. Det afventer vi. Fremskridtspartiets lovforslag vil formentlig gå ud over annoncering i aviser, og det finder vi betænkeligt. Det Radikale Venstre mener desuden, at lokalstationernes egenproduktion er central som kriterium for den sendetid, der beregnes reklametid ud fra. Lokale medier skal være lokale, men det hører med i diskussionen om lokalnævnenes opgaver.

Endelig minder vi om, at kommunikationsministeren har lovet en afløser for Lokalradio-fonden. Det skete, da det i sidste samling blev vedtaget at afskaffe fonden.

På det foreliggende grundlag må vi afvise Fremskridtspartiets lovforslag.

Lysholm Christensen (KRF):

Det forstås, at Fremskridtspartiet her vil skaffe nogle penge til de lokale tv- og radiostationer, og det er et helt legalt ærinde at være ude i. Det er til at læse sig til; det er for så vidt et udmærket formål.

Jeg har alligevel søgt forgæves i lovforslaget efter nogle mere – hvad skal vi sige? – lidt overordnede mediepolitiske synspunkter. Jeg tænker her på, at det at skaffe nogle flere reklameindtægter jo ikke er neutralt i forhold til sendefladen og til det program, der bliver sendt; det være sig tv eller radio. Jeg har søgt forgæves efter nogle bemærkninger om, hvilken indflydelse det vil få på programlægningen i de nævnte medier. Jeg spekulerer på, om Fremskridtspartiet slet ikke har nogen politik på det område, eller om man bevidstløst blot tænker på at skaffe penge uden at overveje, hvilke sidevirkninger det kan have på programmet.

Vi har gennem de sidste år set nogle uheldige eksempler på, hvordan det påvirker sendefladen. Det bliver ikke de såkaldt smalle, men de brede, de populære, de meget underholdende programmer, der kommer til at ligge tæt på reklamerne, og det har sin naturlige forklaring i, at det er dér, pengene er. Derfor må jeg sige, at jeg er bekymret ved uden videre at give los for reklameindtægter, uden at vi gør os nogle overvejelser over, hvad vi vil, og hvilken betydning det får for sendefladen.

Jeg må også sige, som andre ordførere har har været inde på, at dette er taget ud af sin helhed; det er kun en lille del af hele mediebilledet. Derfor vil det ikke være rigtigt at tage det ud og lovgive specielt for dette område. Vi har nogle forhandlinger i gang i øjeblikket med kommunikationsministeren; vi vil meget gerne afvente udfaldet af disse forhandlinger og tage tingene i sammenhæng.

Spørgsmålet om afregning til Koda og Gramex er nævnt i lovforslagets bemærkninger, men det er ikke nævnt som noget, der skulle tages op i denne forbindelse. Men jeg kunne godt tænke mig, at vi fik revideret disse bestemmelser.

Jeg hørte om et lidt kedeligt eksempel forleden dag, hvor en gruppe unge gerne ville afholde en lille koncert. Det inviterede de så til i dagspressen. Der var ingen penge i det, ingen entré, intet salg af drikkevarer; der var ingen penge i dette arrangement, intet honorar, ikke

[Lysholm Christensen]

noget som helst. Så kommer der et høfligt brev fra Koda, hvor man gør opmærksom på, at Koda ikke har fået nogen ansøgning til dette arrangement. Når den pågældende gruppe bliver lidt fortørnet, hænger det sammen med, at den selv sidder inde med rettighederne til den musik, den spiller; den har aldrig fået en krone tilbage fra Koda. Der er nogle grænseområder her, hvor systemet virker urimeligt. Det skulle vi gerne se på ved lejlighed, men det er selvfølgelig ikke anledningen nu.

Vi afviser det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det var hr. Lysholm Christensens kommentar vedrørende brede og smalle programmer. Vi er enige om, at der også skal være plads til smalle programmer, men er det ikke sådan, at det er formålet at få flest muligt til at se eller høre de radio- og tv-programmer, der sendes?

Vi havde også diskussionen omkring Danmarks Radio i gamle dage. Der er da ikke noget forkert i at lave programmer, som mange hører. Det må da være en fordel, for det betyder, at flere mennesker får fornøjelse af en radio- eller tv-station end ellers. Det er vel rigtigt at lægge udsendelser, der retter sig mod mange mennesker, på de bedste sendetidspunkter og derefter lade de mere specielle udsendelser ligge på de tidspunkter, hvor man kan søge hen, når man skal høre eller se dem.

Det, der undrer mig med den argumentation, er, at så skulle man forhindre de populære stationer i at få indtægter via reklamer, fordi der er andre, der ikke vil sende så populære udsendelser, og de kunne måske så komme i klemme. Jeg synes, det er næsten lige så formynderisk, som jeg husker Danmarks Radio var, dengang jeg sad i Radorådet.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Til hr. Duetoft vil jeg gerne sige, at der naturligvis ikke er noget ondt i at bringe underholdningsprogrammer eller brede programmer, hvordan vi nu karakteriserer dem, og det kan da være et udmærket formål at få mange seere og lyttere. Men det, jeg er bekymret for, er, at de mere kulturelle programmer, altså de programmer, som ikke har så mange seere og

lyttere, bliver henvist til yderområderne, sent om aftenen f.eks. Derved får man dokumenteret, at der ikke er mange, der gider se eller høre på sådan noget, for det kan man jo tælle op.

Der er ingen tilskyndelse til at lægge de mere seriøse programmer, hvis jeg må sige det på den måde, på de tidspunkter, hvor man kan skaffe nogle gode reklamekroner. Det har en selvforstærkende effekt; de gode ting, som jeg vil sige er seriøse, bliver lagt i yderområderne, og man får bekræftet, at der ikke er mange, der gider have med det at gøre.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det, jeg ikke kan forstå, er, at man ikke vil give valgmuligheden. De kristne sendere i København bliver da hverken mindre kristne eller mindre aflyttet af de mennesker, der interesserer sig for de udsendelser, fordi The Voice får lov til at sende reklamer.

Jeg forstår ikke, hvorfor man skal lægge snævre grænser for, om andre må have reklamer, fordi man ikke selv vil bruge reklamerne, eller fordi programtilbudet ikke passer til reklamer. Jeg fatter ikke, hvorfor man skal blande de to ting sammen.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Jeg har lyst til at komme med en enkelt kommentar til diskussionen mellem hr. Lysholm Christensen og hr. Duetoft.

Når vi fik en lov om lokalradio og -fjernsyn, og når vi skal have lokalradio og -fjernsyn, var hensigten, at det skulle være lokalt. Jeg tror også, at det er meget foreneligt med det synspunkt, at det også er seerværdigt, for det lokale er praktisk taget det eneste alternativ, der er. De amerikanske serier ruller samtidig på 16 kanaler. Det er det lokale, der er det interessante. Det er også dér, pengene mangler. Jeg tror også, at reklamekronerne vil samle sig omkring det, der ses mest, nemlig de lokale udsendelser. Når vi taler om lokalradio og -tv, er det ikke The Voice eller Scansat, det er det lokale, der er virkelighedens verden.

Kim Behnke (FP):

I april i år blev jeg inviteret til at besøge en lokalradiostation i Berlin. Jeg understreger: en

[Klm Behnke]

lokalradiostation. Radiostationen hedder Radio 100,6, frit oversat, og det er en lokalradio, der sender 24 timer i døgnet. Der bringes 6 minutters reklame hver time, altså svarende til 10 pct. af sendefluden.

Denne lokalradio ejes af et konsortium af erhvervsvirksomheder, og den er i stand til hver måned – jeg undersøgte det, for i første omgang syntes jeg, det lød lidt for fantastisk, men det er rent faktisk hver måned – til sin ejerkreds at aflevere et overskud på 12 mio. D-mark.

Det er en lokalradio i Berlin. Jeg ved godt, at man i Berlin med mange, mange flere indbyggere end i nogen danske byer selvfølgelig har et langt større potentiale. Men på grund af Berlins historiske udvikling har det været og er det fortsat i dag kun ca. 900.000 mennesker, der kan lytte til den pågældende station, altså et potentiale, der svarer til en by som København. Ikke desto mindre er man i stand til med denne lokalradiostation at hjemtage så flot og fornemt et provenu.

Jeg har fået henvendelser fra Fællesrådet for Elektroniske Medier, og det er de henvendelser, der har foranlediget dette lovforslag.

Som vi gør opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, skulle der ikke være nogen lovgivning på dette område, hvis det stod til Fremskridtspartiet. Vi mener grundlæggende, at det ikke vedrører lovgivere eller politikere at tage stilling til, hvor mange reklamer der skal sendes i en lokalradio, akkurat på samme måde som Folketinget heller ikke bestemmer, hvor mange reklamer der skal være i lokalavisen Aarhus Onsdag eller Søndagsavisen eller andre skrevne og trykte medier. Der er ingen regler. Der må man udsende aviser med reklamer fra første til sidste side.

Men når det gælder radio, og når det gælder tv, kommer den store statskontrollerende hånd og vil ind at regulere markedet. Stod det til Fremskridtspartiet, havde vi ingen problemer med at give samme frihedsgrad, som man har for de trykte medier. Men vi ved godt, at samtlige andre partier her i Folketinget, måske på nær et enkelt, nemlig CD, vil være imod. Derfor tog vi udgangspunkt i de bemærkninger og de undersøgelser, branchen selv har lavet, nemlig Fællesrådet for Elektroniske Medier. Forslaget er både indholdsmæssigt og argumentationsmæssigt bygget op om det, bran-

chen selv har vurderet som realistisk, og hvad der er behov for. Alle er tilsyneladende enige om, at der er problemer, særlig med de lokale tv-stationer. Og hvem er vel nærmere til at vide, hvad der skal til for at løse problemerne, end den brancheorganisation, der repræsenterer de pågældende?

Derfor er de forslag til ændringer af reklametiderne både for lokalradio og for lokal-tv direkte kopieret fra brancheorganisationen. For som sagt er det vores vurdering, at den må være nærmest til at vide, hvilke behov der er.

Ministeren siger, at det ikke kan nytte noget, at man tager dette ud af sammenhængen. Sådant var bemærkningerne også i 1988; det var ganske vist en anden minister dengang. Men havde det ikke været for Fremskridtspartiet, var der næppe blevet indført reklamer i lokalradio i 1988. Det var udelukkende, fordi vi blev ved med at presse på. Der var oven i købet en aftale om, at der også skulle indføres reklamer i lokal-tv. Den aftale overholdt man ikke, og først med halve og hele års forsinkelser kom man i gang i 1989 med reklamer i lokal-tv.

Det med, at man ikke vil tage tingene ud af deres sammenhæng, har vi hørt før, og hver gang har vi været nødt til at sige, at det ikke kan nytte noget, at lokalradio- og lokal-tv-stationer i det ganske land skal dø, imens vi herinde finder ud af, om vi nu kan få lavet et forslag i den ene eller den anden folketingssamling.

Jeg er også nødt til at understrege, at de problemer, man oplever ude omkring på de lokale stationer, er problemer, som er ganske alvorlige.

Jeg har været nødt til i lovforslagets bemærkninger at anføre, at vi ikke her tager stilling til Koda- og Gramex-spørgsmålet, for jeg havde en klar fornemmelse af, at kommunikationsministeren og kulturministeren agtede at finde en løsning på det. Jeg har forstået, at det er juridisk meget kompliceret at finde ud af, hvad man gør ved det.

Dette forslag giver mulighed for, at de lokale radio- og tv-stationer i det mindste får nogle flere penge, så de kan betale de kæmperegninger, der kommer fra Koda og Gramex, og dermed får mulighed for at overleve.

Hvad siger man så til det? Det konservative Folkeparti indleder med at sige, at man må tage afstand fra lovforslaget. Jeg havde da ikke

[Kim Behnke]

troet, at en konservativ ordfører ville tage afstand fra et forslag om at indføre lidt mere reklame i lokalradio og lokal-tv. Det bliver af den konservative ordfører kaldt en hugliberalisering. Jamen det havde det været, hvis forslaget gik ud på, at der ingen regler skulle være. Det ville have været en hugliberalisering. Men ærlig talt, en forhøjelse fra 10 pct. til 15 pct. af reklameminutterne er jo ikke en hugliberalisering. Der er tale om, at man giver de pågældende medier en ærlig chance for at overleve. Det troede jeg ærlig talt også man var interesseret i i Det Konservative Folkeparti. Men dér taler man i stedet om, at vi skal have en helhedsløsning, og at vi må have en samlet, overordnet planlægning. Hvorfor er det så vigtigt for den konservative ordfører at kunne sidde og planlægge og styre og dirigere? Hvorfor må vi ikke give bare en lille smule frihed ude omkring hos disse radio- og tv-stationer?

Venstres ordfører var mere ærlig ved at sige, at tidspunktet var dårligt valgt. O.k., Fremskridtspartiet har før oplevet, at de forslag, vi kommer med, vil man nødig opnå flertal omkring. Så hellere vente 14 dage eller en halv folketingssamling på, at ministeren får skrevet et forslag med stort set tilsvarende indhold. Vi har ingen ømme tær i den forbindelse, vi venter gerne på et ministerforslag og stemmer gerne for et ministerforslag.

Kristeligt Folkeparti syntes, at der var risiko for, at vi ødelagde de smalle programmer. Jeg bliver nødt til at fortælle Kristeligt Folkepartis ordfører, at jeg havde fornøjelsen – og jeg mener virkelig fornøjelsen – af at være med i de hektiske dage på Radio Århus i sin tid. Det var dengang, Radio Århus var i stand til at få flere lyttere end P 3. Det var en station, hvor der var lokal opbakning og fuldt drøn på. Men så gik man hen og sagde, at vi måtte hellere få nogle af græsrodderne med. Og det endte med, at man sendte programmer på islandsk. Programmer om Krishna og andre ting blev sendt midt på dagen, hvor der ellers var flest lyttere, for det skulle være alment og demokratisk, og alle skulle have lov til at prøve og sende, når de nu havde lyst til det, osv. Resultatet blev, at man skræmte lytterne væk, og at radiostationen gik ned med et brag.

Der skal være nogle lokomotiver på en frekvens, der kan slæbe lytterne til. Jo flere penge der er på en radiostation, jo flere penge er der

også til, at man kan eksperimentere, at man kan lave de smalle programmer, som Kristeligt Folkeparti gerne vil have, og som jeg har stor sympati for at der også skal være plads til. Men der skal være nogle penge i kassen, så man kan afdrage på sendestyrer og afholde lønninger osv. Hvis pengene ikke er til stede, bliver der heller ingen smalle programmer.

Men det handler også om, at man med det lovkompleks, vi har i øjeblikket, ikke har været tilstrækkelig opmærksom på, at det ofte er mange forskellige senderettighedsindehavere både på tv- og på radiosiden, der er fælles om en frekvens. Det bevirker, at som loven er i øjeblikket, er der nogle, der slet ikke udnytter reklamemulighederne – de sender ikke alle de reklamer, de kunne – mens der er andre, som gerne ville sende langt flere reklamer.

Vi taler i bemærkningerne til lovforslaget om en fleksibilitet, som gør, at man f.eks. en fredag eller en lørdag kunne sende 15 pct. reklamer, mens man mandag og tirsdag kunne sende 7 pct. eller 6 pct. reklamer. Den fleksibilitet har man ikke i dag. En af ordførerne mente ikke, at der var behov for at kunne komme helt op på 15 pct. reklamer. Det kan da godt være. Men de skal have muligheden. Og de skal have den fleksibilitet, der gør, at de kan tilrettelægge deres programflade på en måde, hvor de får den optimale mængde penge ind på stationen.

Til allersidst bliver jeg nødt til at sige til SF's ordfører, at det med at tro, at reklamepenge er en absolut størrelse, at Keynes er død, og at hans ideer også er døde, den holder ikke. Hvis man tæller op, hvor mange reklamepenge der blev brugt i Danmark i 1980, og hvor mange der blev brugt i 1990, vil SF's ordfører kunne se, at den ikke holder. Hver gang der er et nyt initiativ, hver gang der er en ny mulighed, dykker man en ekstra gang i lommen. Og noget af det, der var meningen med de lokale radio- og tv-stationer, var jo, at netop de lokale handlende, der ikke har en jordisk chance på det landsdækkende TV 2, også kunne være med. Det er de kommet til i et vist omfang på lokalradioerne, men slet, slet ikke tilstrækkeligt på lokal-tv.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Det ville unægtelig være befordrende for

[Jens Jørgensen]

den almindelige politiske debat, hvis hr. Kim Behnke hører efter, hvad der bliver sagt. Jeg sagde, at jeg var imod det stillede lovforslag, og jeg skal ikke gentage, men jeg sagde det med nogle begrundelser. Jeg pegede oven i købet på, at vi går ind for liberalisering, men at vi ikke går ind for en liberalisering på et tidspunkt og på et grundlag, der helt klart ifølge Fremskridtspartiets egne bemærkninger er fejlagtige.

Når hr. Kim Behnke lægger mig i munden, at jeg skulle have benyttet udtrykket hugliberalisering – hr. Kim Behnke brugte det to eller tre gange i sit svar – er det direkte forkert. Jeg sagde: Vi går ind for liberalisering, men vi går ind for en politisk linje, der er overordnet på en sådan måde, at man ikke trykker på en knap her og nu.

Jeg vil gerne føje til, at det var præcis den samme holdning, som Venstres ordfører, hr. Helge Sander, udtrykte. Derfor kan det ikke nytte noget, at hr. Kim Behnke forsøger at så en eller anden form for splittelse i regeringen i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jo, ham Keynes er sikkert død, men de, der lever af at lave smarte reklamer til tv og radio, lever i bedste velgående. Det er i hvert fald også et faktum, at reklameindkomsterne på aviserne og dagbladene er gået betragteligt ned, efter at man indførte reklame-tv og reklamer i radio.

Så siger hr. Kim Behnke, at når man så får et nyt tilbud, dykker man en ekstra gang i lommen. Det tvivler jeg ikke på. Men jeg vil gerne vide, hvis lomme det er, man dykker en ekstra gang i.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har ingen intentioner om at så splittelse mellem Venstres og De Konservatives ordførere. Men når den konservative ordfører indleder sit ordførerskab med at sige, at den konservative gruppe er nødt til at tage afstand fra forslaget, synes jeg, at begrebet »tage afstand fra« var en voldsom måde at indlede et ordførerskab på omkring et forslag, der i al sin enkelthed går ud på at give lidt mere frihed til nogle lokale medier.

Med hensyn til, at vore begrundelser skulle være fejlagtige osv., tror jeg, at den konservative ordfører tænker på spørgsmålet om, hvorvidt der er flere eller færre seere på TV 2's regionale stationer. I den forbindelse må man sige, at det er et meget broget billede. For nogle af stationerne er det næsten umuligt at skrabe seere til, for andre, f.eks. TV/Midt-Vest, går det ganske glimrende.

Men det korte af det lange er, at vi mener, behovet for de lokale radiostationer og tv-stationer er lige så stort i dag, som det tidligere har været, fordi det er med til at give en bred debat. Med de fusioner osv., der sker i dagbladsverdenen, er det meget vigtigt, at det lokale har lov til og mulighed for at overleve.

Jeg bliver igen nødt til at gøre opmærksom på, at den konservative ordførers begejstring for, at der skal være en politisk linje og en politisk styring af det her, gør mig forskrækket, for det ligger meget langt fra de ønsker og intentioner, vi har med hensyn til et frit mediemarked. Der er ikke de samme regler for og styringer af den trykte presse. Hvad er det, der gør, at den elektroniske presse skal udsættes for den styring og statskontrol?

SF's ordfører spørger, hvis lommer der bliver dykket ned i. Jeg ved godt, at dengang man indførte reklamer, var der nogle ordførere, der sagde, at reklamerne ikke skulle indføres for at sælge flere produkter, men var sådan til almindelig oplysning osv. Den hoppede vi ikke på, og det argumenterede vi heller ikke for. Den, der reklamerer – det er jo en kynisk betragtning – siger: Kan det betale sig? Sælger jeg mere af det pågældende produkt? Ja eller nej? Hvis svaret er ja, reklamerer man, hvis svaret er nej, holder man op med at reklamere. Så enkelt er det. Det er et spørgsmål om at sælge nogle flere produkter.

Men når man skal vurdere situationen omkring aviser og dagblade og deres reklamer, er man nødt til at tage højde for den økonomiske afmatning, der er sket i samme periode. Det er man nødt til for at få et sandt billede.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg har blot to bemærkninger. Den ene vedrører spørgsmålet fra bl.a. hr. Helge Mortensen om, hvordan det går med drøftelserne om Koda/Gramex-reglerne. Jeg kan ganske be-

[Kommunikationsministeren]

kræfte hr. Helge Mortensens fremstilling af sagen i kølvandet på vores medierådslagningsdag, og jeg har derfor også efter rådslagningen rettet henvendelse til kulturministeren. Jeg kan oplyse, at to tilstedeværende medlemmer af regeringen har konfereret med hinanden, og at en rapport om disse ting vil blive tilstillet Folketingets Kulturudvalg i løbet af nogle få uger.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Kim Behnke, at jeg har ikke i min tale i dag taget afstand fra at se på reglerne for lokalradio og -tv. Jeg tror, at jeg roligt kan sige, at det undgår vi ikke, men jeg har taget afstand fra pludselig at tage det ud og behandle det isoleret, for det er usagligt.

Kim Behnke (FP):

Jeg ved godt, at ministeren ikke har taget afstand fra spørgsmålet; det var den konservative ordfører, der brugte de ord. Men jeg vil gerne spørge kommunikationsministeren, om det ikke gør indtryk, når en paraplyorganisation som Fællesrådet for Elektroniske Medier afleverer en meget grundig, velargumenteret og gennearbejdet analyserapport om problemerne, hvori det siges, at man er nødt til at gøre et eller andet, for ellers vil de lokale radio- og tv-stationer langsomt, men sikkert ud-dø. Gør det ikke indtryk?

Så siger ministeren, at man ikke pludselig kan ændre ved reglerne, man er nødt til at vente og se det hele i sammenhæng, osv. osv. Det er jo den gamle historie om, at mens græsset gror, dør hørsemor. Og er nogle lokalradio- og -tv-stationer først bukket under på grund af manglende økonomi, vil det være endog meget svært at få dem startet igen, medmindre man, om ikke andet, i hvert fald giver dem et politisk signal, de kan bruge i første omgang, når der skal forhandles kassekredit med banken.

Så vil jeg spørge, om bemærkningerne i ministerens andet indlæg skal forstås på den måde, at regeringen også er interesseret i at give lokalradio og lokal-tv mulighed for ekstra indtægter. For hvis svaret er ja, har vi fået noget særdeles positivt ud af denne førstebehandling.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Der bliver ingen ændringer i det, jeg har sagt, nemlig at vi i forbindelse med den samlede drøftelse uden tvivl også kommer til at se på

reglerne for lokalradio- og -tv-virksomhed. Men hvis der skal udgå noget signal herfra i dag, så bliver det ikke fra mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af teaterlov. (Det Kongelige Teater og Kapel).

Af kulturministeren (Grethe Rostbøll).
(Fremsat 6/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Hanne Andersen (S):**

Allerede ved teaterlovens førstebehandling den 16. januar 1990 foreslog Socialdemokratiet, at Det Kongelige Teaters Tilsynsråd blev afløst af en anden organisation, gerne en bestyrelse. Vi fremførte naturligvis ønsket under forhandlingerne med ministeren og de andre partier, men der var desværre ikke flertal dengang. Med den nye teaterlov, som trådte i kraft den 1. juli 1991, fik Det Kongelige Teater sit eget kapitel i loven – i modsætning til tidligere, hvor teatret havde været omfattet af en selvstændig lov.

Med dette ændringsforslag til loven foreslår ministeren, at Det Kongelige Teater får en bestyrelse, og det støtter vi naturligvis. Landsdelsscenerne har i mange år haft stor glæde af at have deres egne bestyrelser, og nu får teatrene i Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab også egne bestyrelser.